

Az ÉNEKEK ÉNEKE a megújított Károli-féle Biblia alapján

Az utalások kék színnel jelölve.

Első fejezet – A jegyesek találkozása

1. Énekek éneke, mely Salamoné. Csókoljon meg engem az ő szájának csókjaival; mert a te szerelmeid jobbak a bornál.
[1Kir. 4,32.](#)
3. **A te drága keneteid jók illatozásra; a te neved kiöntött drága kenet;** azért szeretnek téged a leányok.
[2Kor. 11,2.](#)
4. Vonj engem te utánad, hadd fussunk! Bevitt engem a király az ő ágyasházába; örvendezünk és vígadunk tebenned, előszámláljuk a te szerelmeidet, melyek jobbak a bornál, méltán szeretnek téged.
[Ján. 6,44. 12,32. Ef. 2,6. Fil. 3,12. 1Pét. 1,8.](#)
5. Fekete vagyok, de szép, Jeruzsálem leányai; mint Kédár sátrai és Salamon szőnyegei.
6. Ne nézzetek engem, hogy én fekete vagyok, hogy a nap lesütött engem; az én anyámnak fiai ellenem megharagudtak, a szőlőknek őrizőjévé tettek engem, a magam szőlőjét nem őriztem.
7. Mondd meg nékem, te, akit az én lelkem szeret, hol legeltetsz, hol delectetsz délben; mert miért legyek én olyan, mint aki elfátyolozza magát, társaid nyájainál?
[Zsolt. 55,17. 91,5. 6. Ján. 10,27. Csel. 22,6.](#)
8. Mivelhogy nem tudod, oh asszonyok között legszebb! Jöjj ki a nyájnak nyomdokain, és őrizd a te kecskéidet a pásztoroknak sátorai körül.
9. A fáraó szekereiben való paripákhoz hasonlítlak téged, én mátkám.
[2Krón. 1,16.](#)
10. Szépek a te orcáid a halántékra való láncokban, a te nyakad a gyöngysorokban.
11. Arany láncokat csinálunk néked, ezüstből csinált gyöngyökkel.
12. Mikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jó illata származik tőlem.
13. Olyan az én szerelmesem nékem, mint egy kötés mirha, mely az én kebeleim között hál.
14. Mint az Engedi szőlőiben a ciprusfürt, olyan nékem az én szerelmesem.
15. Ímé, szép vagy én mátkám, ímé, szép vagy, a te szemeid olyanok, mint a galambok.
[rész 4,1. 5,12.](#)
16. Ímé, te is szép vagy én szerelmesem, gyönyörűséges, és a mi nyoszolyánk zöldellő.
17. A mi házainknak gerendái cédrusfák, és a mi mennyezetünk ciprusfa.

MÁSODIK FEJEZET – A menyasszony vágyódása a vőlegényhez

1. Én Sárónnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma.
[1Kir. 20,23. 28. Zsolt. 84,5. 6. Ésa. 41,18.](#)
2. Mint a liliom a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.
3. Mint az almafa az erdőnek fái közt, olyan az én szerelmesem az ifjak közt.
- Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni; és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek.**
[Zsolt. 91,1. Ján. 15,1. Jel. 22,1.](#)
4. **Bevisz engem a borozó házba, és zászló felettem a szerelme.**
[Zsolt. 60,4. Ésa. 13,2. Ef. 5,18.](#)
5. Erősítsetek engem szőlővel, üdítsetek fel engem almákkal; mert betege vagyok a szerelemnek.
6. Az ő bal keze az én fejem alatt van, és jobb kezével megölel engem.
[rész 8,3.](#)

7. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálem leányai, a vadkecskékre és a mezőnek szarvasaira: **fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, mígnem ő akarja.**
8. Az én szerelmesemnek szavát hallom, ímé, ő jön, ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon!
[Ján. 10,4.](#)
9. Hasonlatos az én szerelmesem az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához. Ímé, ott áll a mi falunkon túl, néz az ablakon keresztül, tekintget a rostélyokon keresztül,
10. Szóla az én szerelmesem nékem, és monda: Kelj fel én mátkám, én szépem, és jöszte.
11. Mert ímé a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment.
12. Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerlicének szava hallatik a mi földünkön.
13. A fügefa érleli első gyümölcsét, és a szőlők virágzásban vannak, jó illatot adnak; kelj fel én mátkám, én szépem, és jöjj hozzám!
14. Én galambom, **a kősziklának hasadékában, a magas kőszálnak rejtekében, mutasd meg nékem a te orcádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűséges, és a te tekinteted ékes!**
[2Móz. 33,21--23. 2Kor. 3,18.](#)
15. Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.
[Zsolt. 80,13. Ezék. 13,4. Luk. 13,32.](#)
16. **Az én szerelmesem enyém, és én az övé, aki a liliomok közt legeltet.**
[Ján. 10,14.](#)
17. Míglen meghűsöl a nap és az árnyékok elmúlnak: térj meg és légy hasonló, én szerelmesem, az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához a Béther hegyein.
[2Sám. 2,29. Luk. 1,78. 2Pét. 1,19.](#)

HARMADIK FEJEZET – A menyasszony hűsége

1. Az én ágyasházamban éjjeleken keresém azt, akit szeretek, keresém őt, és meg nem találtam.
[Ésa. 26,9.](#)
2. Immár felkelek és eljáróm a várost, a tereket és az utcákat, keresem azt, akit szeret az én lelkem; keresém őt, és nem találom.
3. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik. Mondék nekik: Láttátok-e azt, akit az én lelkem szeret?
4. Alig mentem el azoktól, mikor megtaláltam azt, akit az én lelkem szeret. Megragadám őt, el sem bocsátám, mígnem bevivém őt anyám házába, és az én szülömnek ágyasházába.
[Róm. 8,35. 39.](#)
5. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre, és a mezőnek szarvasaira, **fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, mígnem ő akarja.**
6. Kicsoda az, aki feljő a pusztából, mint a füstnek oszlopa? mirhától és tömjéntől illatos, a patikáriusnak minden jó illatú porától.
7. Ímé, ez a Salamon gyaloghintaja, hatvan erős férfi van körülötte, Izraelnek erősei közül!
8. Mindnyájan fegyverfogók, hadakozásban bölcsek, kinek-kinek oldalán fegyvere, az éjszakának félelme ellen.
9. Hálóágyat csinált magának Salamon király a Libánus fáiból.
[Mát. 22,37. Jel. 3,21.](#)
10. Oszlopaikat ezüstből csinálta, oldalát aranyból, ágyát bíborból, belső része ki van rakva szeretettel, a Jeruzsálemnek leányi által.
[Ján. 15,9. Róm. 5,8. Ef. 3,19. 1Pét. 1,7.](#)

11. Jöjjetek ki, és nézzétek, Sionnak leányai, Salamon királyt a koronában, mellyel megkoronázta őt az anyja, az ő eljegyzésének napjára, és az ő szíve vigasságának napjára!
Zsolt. 110,3. Ésa. 62,5. Jel. 11,15.

NEGYEDIK FEJEZET – A menyasszony ékességei

1. Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy, a te szemeid galambok a te fátyolod mögött; a te hajad hasonló a kecskéknak nyájához, melyek a Gileád hegyéről szállanak alá.
rész 1,15. 6,5.
2. A te fogaid hasonlók a megnyírt juhok nyájához, melyek a fürdőből feljönnek, melyek mind kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő.
3. Mint a karmazsin céna, a te ajkaid, és a te beszéded kedves, mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt.
4. Hasonló a te nyakad a Dávid tornyához, amely építtetett fegyveres háznak, amelyben ezer pajzs függesztetett fel, mind az erős vitézek pajzsai.
Neh. 3,19.
5. A te két emlőd olyan, mint két vadkecske, egy zergének kettős fia, amelyek a liliomok közt legelnek.
rész 7,3. Péld. 5,19.
6. Míg meghűsöl a nap, és elmúlnak az árnyékok, elmegyek a mirhának hegyére, és a tömjének halmára.
- 7. Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!**
Ján. 15,3. Ef. 5,26. 27. 1Pét. 1,18. 19. Jel. 1,5.
8. Énvelem a Libánusról, én jegyesem, énvelem a Libánusról eljőjj; nézz az Amanának hegyéről, a Sénirnek és Hermonnak tetejéről, az oroszlánoknak barlangjukból, a párducoknak hegyeiről.
5Móz. 3,9.
9. Megsebesítetted az én szívemet, én húgom, jegyesem, megsebesítetted az én szívemet a te szemeidnek egy tekintésével, a te nyakadon való egy aranylánccal!
10. Mely igen szépek a te szerelmeid, én húgom, jegyesem! Mely igen szépek a te szerelmeid! Jobbak a bornál, és a te keneteidnek illata minden fűszerillatnál!
11. Színmézet csepegnek a te ajkaid, én jegyesem, méz és tej van a te nyelved alatt, és a te ruháidnak illata, mint a Libánusnak illata.
1Móz. 27,27. Péld. 24,13. Hós. 14,6.
12. Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem! mint a befoglaltatott forrás, bepecsételt kútfő!
Ésa. 58,11. Hós. 3,3.
13. A te csemetéid gránátalmás kert, édes gyümölcsökkel egybe, ciprusok nárdusokkal egybe.
14. Nárdus és sáfrány, jó illatú nád és fahéj, mindenféle tömjéntermő fákkal, mirha és áloé, minden drága fűszerekkel.
15. **Kerteknek forrása, élő vizeknek kútfeje**, melyek folynak a Libánusról.
Zak. 14,8. Ján. 4,10. 7,38. Gal. 5,22.
16. **Serkenj fel északi szél, és jöjj el déli szél, fújj az én kertemre, folyjanak annak drága illatú fűszerei, jöjjön el az én szerelmesem az ő kertébe, és egye annak drágalátos gyümölcsét.**
Ján. 3,8. 15,1. 1Ján. 2,20.

ÖTÖDIK FEJEZET – Nyisd meg nékem én húgom

1. Bementem az én kertembe, én húgom, jegyesem, szedem az én mirhámát, az én balzsammal, eszem az én lépesmézemet az én mézemmél, iszom az én boromat az én tejemmel. Egyetek barátaim, igyatok, és részegedjete meg, szerelmeseim!
[Luk. 15,7. Ján. 3,29. 15,14. Ef. 5,18.](#)
2. **Én elaludtam, de ébren volt szívem, és ímé az én szerelmesemnek szava, aki zörget, mondván: Nyisd meg nékem, én húgom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem;** mert az én fejem megrakodott harmattal, az én hajam az éjszakának harmatjával!
[Péld. 8,4. Ef. 5,27. Zsid. 10,14. 1Pét. 5,10. Jel. 3,20.](#)
3. Felelek én: Levettem ruhámát, hogyhogy öltözhetném fel? Megmostam lábaimat, mimódon keverném azokat a porba?
4. Az én szerelmesem kezét benyújtá az ajtónak hasadékán, és **az én benső részeim megindulának őrajta.**
[Jer. 31,20.](#)
5. Felkelék én, hogy az én szerelmesemnek megnyissam, és az én kezeimről mirha csepeg vala, és az én ujjaimról folyó mirha a závárra kilincsére.
6. Megnyitám az én szerelmesemnek; de az én szerelmesem elfordult, elment; **az én lelkem megindult az ő beszédén:** keresém őt, de nem találám, kiáltám őt, de nem felele nékem!
[JerSir. 3,8. Hós. 5,15.](#)
7. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik, megverének engem, megsebesítének engem, elvevék az én felöltömet tőlem a kőfalnak őrizői.
8. Kényszerítetek titeket, Jeruzsálem leányai, ha megtaláljátok az én szerelmeimet, mit mondotok néki? hogy én a szerelem betege vagyok!
9. Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, oh asszonyoknak szépe? Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, hogy minket ilyen igen kényszerítesz?
10. Az én szerelmesem fejr és piros, tízezer közül is kitetszik.
11. Az ő feje, mint a választott drága megtisztított arany; fodor haja fekete, mint a hollónak.
12. Az ő szemei mint a vízfolyás mellett való galambok, melyek tejben fürödnek, szép teljesen helyeztettek.
[rész 1,15.](#)
13. Az ő orcája hasonlatos a drága füveknek táblájához, amelyek illatos plántákat nevelnek; az ő ajkai liliumok, melyekről csepegő mirha foly.
14. Az ő kezei aranyhengerek; melyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafírokkal megrakva.
15. Az ő szárai márványoszlopok; melyek tiszta arany talpakra fundáltattak; az ő termete, mint a Libánus; pompás mint a cédrusfa.
16. Az ő ínye édességek, és ő mindenestől fogva kívánatos! Ez az én szerelme, és ez az én barátom, oh Jeruzsálemnek leányai!
[Ef. 3,17. Fil. 3,8. 1Pét. 1,8. 1Ján. 4,16.](#)

HATODIK FEJEZET – Az újraegyesülés öröme

6. Hová ment a te szerelmesed, oh asszonyoknak szépe? Hová fordult a te szerelmesed, hogy keressük őt veled együtt?
2. Az én szerelme elment az ő kertjébe, a drága füveknek táblái közé, hogy lakozzék a kertekben, és liliumokat szedjen.
[Ésa. 56,8. Sof. 3,17. Ján. 10,16.](#)
3. **Én az én szerelme vagyok, és az én szerelme enyém, aki a liliumok közt legeltet.**

4. Szép vagy én mátkám, mint Tirsá városa, kedves, mint Jeruzsálem, rettenetes, mint a zászlós tábor.
[2Kor. 10,4.](#)
5. Fordítsd el a te szemeidet tőlem, mert azok megzavarnak engem. A te hajad olyan, mint a kecskéknak nyája, melyek a Gileádról szállanak alá.
6. A te fogaid hasonlók a juhok nyájához, melyek feljönnek a fürdőből, melyek mind kettősöket ellenek, és meddő azok között nincsen.
7. Mint a pomagránát darabja a te vakszemed, a te fátyolod alatt.
8. Hatvanan vannak a királynék, és nyolcvan az ágyasok és számtalan a leányzó.
9. És az én galambom, az én tökéletesem, az ő anyjának egyetlenegy, az ő szülőjének választottja. Látják a leányok, és boldognak mondják őt, a királynéasszonyok és az ágyasok, és dicsérik őt.
10. Kicsoda az, aki úgy láttatik mintegy hajnal, szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?
11. A diófás kertekbe mentem vala alá, hogy a völgynek zöld füveit lássam; hogy megnézzem, ha fakad-é a szőlő, és a pomagránátfák virágzanak-é?
12. Nem tudtam, hogy az én lelkem kívánsága ültete engem az én nemes népemnek díszhintájába.
13. Térj meg, oh Sulamit! térj meg, térj meg, hogy nézzünk téged! Mit néztek Sulamiton? Mintegy mahanáimbéli körtáncot!
[1Móz. 32,2.](#)

HETEDIK FEJEZET – A vőlegény és menyasszony párbeszéde

1. Oh, mely szépek a te lépéseid a sarokban, oh fejedelem leánya! A te csipőd hajlásai olyanok, mint a köszöntők, mesteri kezeknek műve.
[Zsolt. 45,13.](#)
2. A te köldököd, mint a kerekded csésze, nem szűkölködik nedvesség nélkül; a te hasad mint a gabonaasztag, liliomokkal körülkerítve.
3. A te két emlőd, mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai.
[rész 4,5.](#)
4. A te nyakad, mint az elefántcsontból készült torony; a te szemeid, mint a hesbonbeli halastók, a sok népű kapunál; a te orrod hasonló a Libánus tornyához, mely néz Damaszkusz felé.
5. A te fejed hasonló rajtad a Kármelhez, és a te fejedén hajadnak fonatékja a bíborhoz, a királyt is rabul ejtenék fürtjeid!
6. Mely igen szép vagy és mely kedves, oh szerelem, a gyönyörűségek közt!
7. Ez a te termeted hasonló a pálmafához, és a te emlőid a szőlőgerezdekhez.
8. Azt mondtam: felhágok a pálmafára, megfogom annak ágait: és lesznek a te emlőid, mint a szőlőnek gerezdjei, és a te orrodnak illata, mint az almának.
9. És a te ínyed, mint a legjobb bor, melyet szerelmesem kedvére szürcsöl, mely szóra nyitja az alvók ajkait.
10. Én az én szerelmesem vagyok, és engem kíván ő!
[Zsolt. 45,11. Gal. 2,20.](#)
11. No, én szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a falukban.
12. Felkelvén menjünk a szőlőkbe, lássuk meg, ha fakad-é a szőlő, ha kinyílt-é virágja, ha virágzanak-é a gránátalmafák: ott közlöm az én szerelmeimet veled.
13. A mandragórák illatoznak, és a mi ajtónk előtt vannak minden drágalátos gyümölcsök, ók és újak, melyeket oh én szerelmesem, néked megtartottam!
[1Móz. 30,14. 3Móz. 26,10.Mát. 13,52.](#)

NYOLCADIK FEJEZET – Az örökre egyesültek hűsége

1. Vajha lennél nekem én atyámfia, ki az én anyámnak emlőjét szopta, hogy téged kívül találván megcsókolnálak; még sem utálnának meg engem.
2. Elvinnélek, bevinnélek anyámnak házába, te oktatgatnál engem, én meg borral itatnálak, fűszeressel, gránátalma borral.
3. Az ő bal keze az én fejem alatt, és jobb kezével megölel engem.
[2Kor. 12,9.](#)
4. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálem leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet, mígnem ő akarja?
5. Kicsoda ez, aki feljő a pusztából, aki az ő szerelmeséhez támaszkodik? Az almafa alatt költöttelek fel téged, ott szült téged a te anyád, ott szült téged a te szülőd!
[Ján. 17,14.](#)
6. **Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai.**
[Péld. 6,35. Ésa. 49,16. Jer. 22,24. Róm. 5,5. Ef. 1,13. 2,4. Fil. 3,8. Kol. 1,22.](#)
7. Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet: a folyóvizek sem boríthatnák azt el: ha az ember háza minden kincsét adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt.
8. Kicsiny hűgünk van nekünk, akinek nincsen még emlője; mit cselekedjünk a mi hűgünk felől, a napon, melyen arról szót tesznek?
[Zsolt. 22,27.](#)
9. Ha ő kőfal, építünk azon ezüstből palotát; ha pedig ajtó ő, elrekesztjük őt cédrus deszkával.
[Jel. 3,20.](#)
10. Mikor én olyan leszek, mint a kőfal, és az én emlőim, mint a tornyok; akkor olyan leszek ölötte, mint aki békességet nyer.
[Ezék. 16,7. Kol. 2,7.](#)
11. Szőlője volt Salamonnak Baálhamonban, adta az ő szőlőjét a pásztoroknak, mindenki annak gyümölcséért hoz ezer-ezer ezüst siklust.
[Mát. 21,33.](#)
12. **Az én szőlőmre, mely énreám néz, nekem gondom lesz:** az ezer siklus, Salamon, tiéd legyen, a kétszáz annak gyümölcsének őrizőié.
[Ján. 15,1. 1Pét. 5,7.](#)
13. Oh te, aki lakol a kertekben! A te társaid a te szódra figyelmeznak; hadd halljam én is.
[Jel. 22,17.](#)
14. Fuss én szerelmesem, és légy hasonló a vadkecskéhez, vagy a szarvasnak fiához, a drága füveknek hegyein!